

امام حسین (ع) تلاوت خونیل وحی

الدکتر اصغر فروغی ابری
عضو هیئت علمی دانشگاه اصفهان

﴿الله﴾ مقدمه:

امام حسین (علیه السلام) قرآن ناطقی است که در کانون نزول وحی و

به هنگامه‌ی تلاوت‌های رسول الله (صلی الله علیه وآل‌ه و سلم) برای
مفاتیح الجنان - شیخ عیاس قمی (ره) ص
کتابت وحی به دست مبارک امیر المؤمنین علی (علیه السلام) و در
۷۳۶

گرماگرم مرور و قرائت محفوظات قرآنی مادر بزرگوارش حضرت
۲ - همان مدرک
۳ - کامل‌الزيارات ص ۲۰۳، جامع احادیث
۴ - بحار الانوار (علامه مجلسی) جلد ۹۸، ص ۴۷۲.
۵ - زیارت امام حسین (علیه السلام)،
مفاتیح الجنان - شیخ عیاس قمی (ره) ص
۷۳۹.

و او تالی، (۱) حافظ، (۲) عامل، (۳) سند (۴) و شریک (۵) قرآن قلمداد
شده و از امور محبوب در نزدش انس با آیات قرآنی به حساب آمده
است. زندگی او با همه فرازها، آفرینش‌های زنده عمل به
قرآن کریم است.

منطق امام حسین (علیه السلام) منطق قرآن و استدلال‌های او
استدلال قرآن و نصایح و اندرزهایش همه بر آیات قرآن استوار و
انقلاب و نهضتش که مهمترین فراز زندگی آن بزرگوار را تشکیل می
دهد از قرآن الهام گرفته و همگام با قرآن کریم حرکت نموده است.

حقوق الحق و محمد امین امینی در رکب الحسینی^(۷) روایات مربوط به قرآن خواندن سر مقدس امام حسین(علیه السلام) راجمع آوری و ذکر نموده اند که از مجموع آنها می توان دو نظر را استخراج کرد: نظر اول: حاکی از این است که سر بریده امام حسین(علیه السلام) در کوفه و شام آیاتی چند از قرآن کریم بویژه سوره کفہ را قرائت و تلاوت فرموده است.

نظر دوم: بیانگر آن است که شخصی را پیشاپیش سرهای مقدس شهدا کریلا مأمور کرده بودند که آیات اول سوره کفہ را بخواند و سر بریده امام حسین(علیه السلام) به اذن خداوند جمله ای را بیان کرده است.

برای ورود در نقد و بررسی نظرات، تنکر چند نکته ضروری به نظر می آید.

اول: راویان این واقعه (تلاوت رأس مطهر) همه در صحنه حضور داشته و مشاهدات خود را بیان کرده اند.

دوم: دو تن از راویان این واقعه (یعنی زید بن ارقم و منهال بن

دانشمند بزرگوار عبدالرزاق الموسوی المُقرم در این زمینه نوشته است:

«امام حسین(علیه السلام) در طول زندگی خود، در سازندگی و ارشاد و تبلیغ، در سفر و حضن، هرگز از تلاوت قرآن دست نکشید، حتی در روز عاشورا در سر زمین (طف) برای اتمام حجت و هدایت آنانکه برای کشتن او اجتماع کرده بودند به تلاوت قرآن مشغول شد، فرزند رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) بدین گونه در مسیر خویش راه می سپرد و به پیش می رفت تا اینکه سر مطهر او در بالای نیزه به تلاوت قرآن پرداخت.»^(۶)

در این مقاله به ارائه نظرات و اقوال راوی پیرامون قرآن خواندن و سخن گفتن سر مطهر حضرت ابا عبد الله الحسین(علیه السلام) اقدام و به اثبات اعجاز سرمقدس امام(علیه السلام) در سیرهدایت گری قرآنی ایشان پرداخته ام.

بررسی نظرات (شاهدان عینی تلاوت رأس مطهر) قاضی نور الله شوشتري(ره) در

۶- مقتل مقرم - ص ۴۲۲.

۷- امینی، محمد امین، رکب الحسینی(علیه السلام)، مرکز الدراسات الاسلامیه - جلد ۶، ص ۹۲.

۸- قرآن کریم - سوره کفہ، آیه ۹

۹- ر. ک - حسینی مرعشی تسقی، سید نورالله، «حقوق الحق» به تصحیح سید شهاب الدین حسینی مرعشی نجفی، به اهتمام سید محمد مرعشی، پچ ۱۱ ص ۴۵۲.

۱۰- قرآن کریم - سوره بقره، آیه ۱۳۷

۱۱- ابن شهر آشوب، ابی جعفر رشید الدین محمد بن علی، «مناقب آل ابی طالب»، بتصحیح حاج السید هاشم الرسولی محلاتی، مطبوعه علمیه قم بی تا

ج ۴ ص ۶۱

عمر و الاسدی) از جمله صحابی پیامبر و محدثان مورد وثوق هستند و سلمة بن کهیل نیز که از تابعان است نیز ثقه بوده‌اند و اختلاف نظر آنها را نمی‌توان حمل بر غرض ورزی نمود و به احتمال قوی آنها دچار خطای دید و شنیدن شده‌اند.

سوم: برای رهایی از این تناقض در روایات می‌توان گفت که هر یک گوشه‌ای از این واقعه‌ی شگفت انگیز را ضبط کرده‌اند شهادت و روایت (تلاؤت رأس مطهر)

زید بن ارقم از جمله راویانی است که واقعه‌ی قرآن خواندن سر امام حسین(علیه السلام) را

در دمشق روایت کرده است: او می‌گوید من در غرفه بالاخانه که سر امام حسین(علیه السلام) در حالی که بر نیزه بود از مقابل من گنشت.

هنگامی که مقابل من قرار گرفت از او شنیدم که می‌خواند: «ام حسبت أَنَّ اصْحَابَ الْكَهْفِ والرَّقِيمَ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجِيبًا» (۸) به خدا قسم حالم دگرگون شدو فریاد زدم: ای پسر رسول الله(صلی الله علیه وآلہ وسلم) سر تو و کار تو عجیب‌تر است. (۹) بنا بر روایت ابن شهر

سوگند از او در باب فرادیس در دمشق بدون هیچگونه شک و شبیه ای شنیدم که می گفت: «فسيكفيکهم الله و هو السميع العليم»

روایات فوق، همه حاکی از آن است که سر بریده ای امام حسین(علیه السلام) در دمشق آیاتی از قرآن را تلاوت کرده است؛ اما روایتی از «منھال بن عمرو» در دست است که گونه دیگر روایت را نشان می دهد.

مؤلف (نورالابصار) می نویسد: ابن خالویه از اعمش و او از منھال بن عمرو الا سدی روایت کرده که گفت: به خدا قسم من در دمشق بودم که سر امام حسین(علیه السلام) را هنگام حمل دیدم که پیش اپیش سر امام حسین(علیه السلام) مردی سوره کهف را می خواند تا اینکه به این آیة رسید: «ام حسبت ان اصحاب الکھف و الرقیم كانوا من آياتنا عجباً» گفت: سر به سخن درآمد و گفت: قتل من عجیب ترا ز آن است. (۱۴)

که در دیگر منابع عین روایت فوق با اندک اختلافی در فراز آخر آمده است.

فانطق الله الرأس بلسان ذرب فقال:

آشوب، ابو مخفف روایتی را از شعیی نقل می کند که بیانگر قرآن خواندن سر امام حسین(علیه السلام) در دمشق است. او می گوید همچنین صدای او در دمشق شنیده شده که می گفت: «لا حول ولا قوۃ الا بالله» و همچنین شنیده شده که می خواند «ان اصحاب الکھف و الرقیم كانوا من آياتنا عجباً» پس زید بن ارقم گفت: کار تو عجیب تر است ای فرزند پیامبر(ص). (۱۰)

یکی دیگر از کسانی که در همین رابطه روایتی نقل کرده «سلمه بن کھلیل ابویحیی الحضرمی» (متوفی سال ۱۲۱هـ) که بنابر قول محدثین بویژه نسائی، ثقة بوده است، می گوید سر امام حسین(علیه السلام) را بر نیزه دیدم که می گفت: «فسيكفيکهم الله و هو السميع العليم» (۱۱)

روایت فوق را یکی دیگر از محدثین به نام سلیمان بن مهران اسدی ابو محمد ملقب به اعمش (۶۱-۱۴۸هـ) از سلمه بن کھلیل شنیده و نقل کرده او گفت: به سلمه بن کھلیل گفتم: ترا به خدا قسم از او شنیدی، گفت: به خدا

۱۲- سندی، صلاح الدین خلیل بن ایک، «الواقی بالوفیات» طبع دار صادر به بیروت ۱۴۱۱هـ ۱۹۹۱م جزء قسم ۱۵ ص ۲۲۶

۱۳- جوینی الخراسانی، ابراهیم بن محمد بن الموید بن عبدالله بن علی بن سحمد، «فوائد السمعطین» به تحقیق شیخ محمد باقر محمودی موسسه محمودی بیروت - لبنان - ۱۴۰۰هـ . ۱۹۸۰م ص ۱۷۰

«أَعْجَبُ مِنْ أَصْحَابِ الْكَهْفِ قُتْلَىٰ وَ حَمْلِي» (۱۵) در بحارالانوار آمده: فَأَنْطَقَ اللَّهُ الرَّأْسَ بِلِسَانِ ذَرْبِ ذَلْقَ، فَقَالَ: أَعْجَبُ مِنْ أَصْحَابِ الْكَهْفِ قُتْلَىٰ وَ حَمْلِي..» (۱۶)

البته برای هماهنگ کردن روایات فرق با هم دلایلی وجود دارد که به آنها اشاره می شود.

﴿ ترفند تبلیغاتی حکومت یزید در برابر تلاوت رأس مطهر امام حسین(علیه السلام) .. از جمله دلایل عدم منافات و تناقض روایات مذکوره با هم، ترفندهای تبلیغاتی حکومت یزید بود. عمال یزید به منظور محو اعجاز سربریده امام(علیه السلام)، هنگاهی که سر بالای نیزه، قرآن می خوانده یکی از قاریان را با مهارت چلو نیزه ای که سر امام حسین(علیه السلام) بر روی آن قرار داشت، مستقر نموده که شروع به خواندن همان آیاتی کرده که سر امام تلاوت می کرده است و این عمل چنان با مهارت صورت گرفت و نظرها را به خود جلب کرده که حتی «منهال بن عمرو» را نیز به خط انداده است.

بنابر روایتی، سربریده امام حسین(علیه السلام) در کوفه نیز آیاتی از قرآن بویژه آیات اوّل سوره کهف را تلاوت کرده است.

ابن شهر آشوب می نویسد: ابو مخنف از شعبی روایت می کند که سر امام حسین(علیه السلام) در صیارف در کوفه آویخته بود، پس سربه صدا درآمد و سوره کهف را خواند تا به این جا رسید: إِنَّهُمْ فَتِيَّةٌ أَمْنَوْا بِرِبِّهِمْ وَ زَدْنَاهُمْ هَدِيًّا فَلَمْ يَزْدَهُمْ ذَالِكُ الْأَضْلَالُ (۱۷) و به تعاقب آن هنگامیکه سر امام به درخت آویخته بود، از آن شنیده شد: «وَ

سِيَّلُمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا إِيَّيْنِ مُنْقَلِبَ يَنْقَلِبُونَ» (۱۸) بنابراین، با توجه به روایات، شکی نیست که سر بریده امام حسین(علیه السلام) به منظور تکمیل رسالت خطیرش به اذن خدا آیاتی از قرآن را تلاوت کرده (۱۹) و گونه ای دیگر از اعجاز خاندان عصمت و طهارت را به منصه ظهور رسانده است.

﴿ اعجازی دیگر از سر مقدس امام حسین(علیه السلام)

یکی دیگر از اعجازهای سر امام حسین(علیه السلام) گفت و گو آن با راهب مسیحی است؛ ابن

- ۱۴- الشبلنجی شیخ مؤمن بن حسن بن مومن، «نورالابصار» به تحقیق: شیخ محمد بن علی الصبان - الطبعه الاخره دارالفقه - ۹۹ س ه ص ۱۴۹ - ۱۵۰.
- ۱۵- حسینی مرععی تستری، همان کتاب، ص ۴۵۲
- ۱۶- محمد باقر المجلسی، بحارالانوار، دارالکتبه الاسلامیه بی تا، ج ۴۵ ص ۴۵ - ۱۸۸
- ۱۷- قرآن کریم - سوره کهف - آیه ۷.
- ۱۸- قرآن کریم - سوره شعراء - آیه ۲۲۷
- ۱۹- بحارالانوار - جلد ۴ - ص ۶۱.
- ۲۰- بحارالانوار - جلد ۴ - ص ۶۰.

به سخن درآمد و گفت: به دین
جدم محمد(صلی الله علیه و آله
وسلم) داخل شو. پس راهب
گفت: اشهد ان لا اله الا الله و
اشهد ان محمدا رسول الله. پس
شفاعت او را پذیرفت. (۲۰) روایت
فوق به صورتهای دیگری نیز
ثبت شده که با توجه به اینکه
محتو و نتیجه یکی است ما این
روایت را که مختصر و جامع بود،
برگزیدیم.

﴿نتیجه﴾:

نتیجه این مقاله به اختصار این
است که:
۱- امام معصوم زنده و مردہ
ندارد و تمام اعضای او کار
خدائی می کنند و سخن گفتن
رأس مطهر، از این قبیل است.
۲- رأس مطهر امام حسین(علیه
السلام) برای هدایت گری مردم
و رسوا کردن دشمنان قرآن به
تلاؤت آیات قرآن کریم پرداخته
است.

۳- تلاؤت قرآن رأس برباده
اباعبد الله الحسین(علیه السلام)
بر سر نیزه، از جمله معجزات و
کرامات حسینی(علیه السلام)
است که تبلیغات حکومت
طاغوتی یزید را بر ضد اهل

شهرآشوب از «خصائص الفتنی»
نقل می کند: «هنگامی که اسرا به
همراه سرشدها به قنسرين
رسیدند؛ راهبی از صومعه ی
خود به سوی سر رفت و مشاهده
کرد که از آن نوری ساطع می شود
و به آسمان می رود؛ ده هزار درهم
به مأمورین داد و سر را گرفت و
به صومعه اش برد. بدون آنکه
کسی را ببیند صدایی شنید که
می گفت: خوشابه حال تو و
خوشابه حال کسی که حرمت او
را بشناسد.

راهب سر امام(علیه السلام) را
بلند کرد و گفت: ای پر رور دگار!
به حق عیسی از این سر بخواه که
با من تکلم کن! پس سر به سخن
درآمد و گفت: ای راهب چه
چیزی می خواهی؟ گفت: تو
کیستی؟ گفت: «انا ابن محمد
المصطفی و انا ابن علی
المرتضی و انا ابن فاطمه
الزهراء و انا المقتول بکربلاء
انا المظلوم و انا العطشان» پس
ساکت شد. راهب صورتش را بر
صورت امام گذاشت و گفت: من
صورتم را از روی صورت تو بر
نمی دارم تا اینکه بگویی که من
شفیع تو در روز قیامتم. پس سر

مصحف خون

بیت (علیه السلام) خنثی نمود.
مردم کوفه و شام، جایگاه رفیع
۴ - از آنجا که رأس بریده سید
اسراء را معرفی کرد و ترفندهای
الشهداء در پیشاپیش کاروان
سیاسی - تبلیغاتی طاغوت وقت
اسرا به تلاوت قرآن پرداخت، به
را، در هم شکست.

ای مهرتابان برسنان، قرآن بخوان قرآن بخوان
ای با خموشان همزیان، قرآن بخوان قرآن بخوان

تنها نه محمل می برسی، از کاروان دل می برسی
هم دل ببر هم جان ستان، قرآن بخوان قرآن بخوان

تو رهنمای قافله مادر میان سلسه
بر دفع ظلم ساربان، قرآن بخوان قرآن بخوان

دوش از بریده حنجرت گفتی سخن با خواهرت
اکنون به بالای ستان، قرآن بخوان قرآن بخوان

ای مصحف قاری شده، خون از لب جاری شده
بار دگر بگشا دهان، قرآن بخوان قرآن بخوان

تازیر کوه ماتمت نیرو بگیرم از دمت
حتی میان دشمنان، قرآن بخوان قرآن بخوان

ای طوطی خاکستری بلاله نیلوفری
آهی بکش، اشکی فشان، قرآن بخوان قرآن بخوان

باغت به خون پوشیده شد، گلهای سرخت چیده شد
در سوگ گل ای باغبان قرآن بخوان قرآن بخوان

اشک فراقم در بصر، زخم زبانم بر جگر
مارا ز تهمت وارهان، قرآن بخوان قرآن بخوان

ترسم بمیرد دخترت در پیش چشم خواهرت
بر طفل بی تاب و توان، قرآن بخوان قرآن بخوان

تا هر دم از فیض دمت مضمون بگیرد میثمت
ای سر پیدا و نهان، قرآن بخوان قرآن بخوان
غلام رضا سازگار